

Zanimiva pot do izvolitve za predsednika

V delovanje Muzejskega društva Škofja Loka (v nadaljevanju: MD) sem bil vključen po spletu okoliščin. Kot vodja odbora za praznovanje tisočletnice vasi Godešič sem se marca 2007 prišel na zbor članov MD zahvalit za uspešno sodelovanje v prazničnem letu. Proti koncu zbora je tedanji predsednik Peter Hawlina izpostavil, da bi društvo potrebovalo blagajnika, ker je imel tedanji pri svojem delu težave. Alojzij Pavle Florjančič, ki je poznal moje strokovno delovanje na področju financ in računovodstva, je predlagal, naj kandidiram. Vabilu sem se odzval in člani MD so me izvolili za blagajnika.

Na prvi seji izvršnega odbora se je izkazalo, da je problem delovanja MD širši in aprila je odstopil predsednik Peter Hawlina. Društvo je bilo tudi v nehvaležnem finančnem položaju, saj je avtorjem prispevkov dolgovalo honorarje za zadnji dve številki Loških razgledov.

Vodenje društva je prevzel podpredsednik Peter Pokorn st., ki pa je septembra 2007, predvsem zaradi neurejene primopredaje, tudi odstopil. Na seji izvršnega odbora je bilo mučno, gledali smo se med seboj in se spraševali, kako naprej. Vodstvena kriza v društvu je bila zelo velika, obstajala je možnost, da bi se njegovo delovanje celo ustavilo. Spomnil sem se na staro parlamentarno pravilo in predlagal, da naj do naslednjega zbora članov društvo vodi najstarejši odbornik. To je bil mag. Tone Košir, upokojeni zdravnik, ki je izziv sprejel in se z njemu značilno zagnanostjo lotil dela. Vsi odborniki, člani društva in širše Ločani so ga izjemno spoštovali, kar je seveda močno olajšalo njegovo ne lahko delo.

Ena od pomembnih aktivnosti je bila tudi prenova društvenih pravil, ki jo je pripravljala ožja skupina v sestavi Sveto Kobal, dr. Branko Berčič, mag. Tone Košir in jaz. Ko sedaj gledam nazaj, sem izjemno hvaležen, da sem lahko tako tesno sodeloval z izjemnimi osebnostmi. Predvsem Sveto me je navdušil s svojo strokovnostjo, praktičnostjo, z izkušnjami in gostoljubjem, saj sta nas z ženo Marijo kar nekajkrat sprejela v svoj dom v Zbiljskem gaju pri Medvodah.

Zaradi velikih neusklajenosti med odborniki društva, ki so se navzven kazale v krizi vodenja, sem nekaj časa zelo zagovarjal, da bi uvedli sistem mandatarstva, ki bi izvoljenemu predsedniku društva omogočal, da bi sam pripravil nabor kandidatov za izvršni odbor. Med člani društva, pa tudi širše po Loki, je kar završalo in od pobude sem kmalu odstopil.

Stvari so se počasi umirile, bližal se je redni letni zbor članov društva. V. d. predsednika Tonetu sem predlagal, da kandidira za predsednika, a vabila ni sprejel, ker je v tem času pisal knjigo o svojem rojstnem kraju Suhem dolu v Poljanski dolini. Žogico mi je vrnil in odborniki so njegov predlog podprli. O moji kandidaturi se je med člani in po Loki hitro razvedelo, nekaterim, predvsem ljudem, ki so v preteklosti imeli pomemben vpliv na delovanje društva, moja kandidatura ni bila všeč.

Na zboru članov MD, marca 2008, se je zbralo skoraj 70 članov, kar je največ v zadnjih letih. Po dolgi razpravi so bila prenovljena pravila sprejeta. Pred izbiro novega vodstva sva s Tonetom predstavila, v kakšnem stanju je bilo društvo in kaj vse je bilo storjenega v pol leta. Skupina članov je za kandidata za predsednika predlagala mag. Matjaža Čepina, nekdanjega župana Škofje Loke, direktorja Jelovice in nato sekretarja v Banki Slovenije. Po predstavitvi programa delovanja društva, ki sva ga podala oba kandidata, so člani več glasov namenili meni in me izvolili za predsednika. Po izvolitvi sem predlagal, da Matjaž kandidira za blagajnika, kar je sprejel in bil seveda na moje veliko veselje izvoljen. Njegova strokovnost in hkrati praktičnost sta bili izjemna popotnica za najino dobro sodelovanje.

Urednik Loških razgledov France Podnar, nekdanji direktor Loškega muzeja Škofja Loka, je izrazil željo, da ne bi bil več urednik. Za sodelovanje sem nagovoril Judito Šega, vodjo enote Zgodovinskega arhiva Ljubljana, Enota v Škofji Loki, s katero sva zelo dobro sodelovala pri praznovanju tisočletnice Godešiča, ko je uredila obsežen zbornik Godešič skozi tisočletje 1006–2006.

Muzejsko društvo Škofja Loka je leta 2007 praznovalo 70-letnico delovanja, ki pa zaradi težav pri vodenju društva ni bila posebej obeležena, zato smo slavnostno akademijo pripravili junija 2008 v kapeli Loškega gradu. Posebno pozornost smo namenili častnim članom – dr. Branku Berčiču, Svetu Kobalu, dr. Antonu Ramovšu in Alfonzu Zajcu, dr. Francetu Štuklu pa podelili listino novega častnega člana društva. Ob tej priložnosti smo, ob podpori Občine Škofja Loka, izdali tudi fotomonografijo Pisana Loka Škofja Loka, fotografja Franceta Steleta.

Za predsednika društva ste me člani ponovno izvolili leta 2011, 2014 in 2017. Ko pogledam nazaj na to desetletno obdobje, mi misli in srce preplavita veselje ter velik ponos ob obsežnem delu, ki smo ga ustvarili skupaj z vsemi odborniki in člani uredniških odborov. Za vaše srčno delo sem vam izjemno hvaležen. A moja zahvala je lahko le simbolna v primerjavi s pomembnostjo vsebin in dogodkov, ki ste jih pripravili.

Najbolj prepoznavna publikacija društva so nedvomno Loški razgledi, sedaj jih ureja Marija Lebar, ki nas vsako leto razveselijo s pestrimi in zanimivimi vsebinami. Po zaslugi Alojzija Pavleta Florjančiča so se jim pridružili Pasijonski doneski, ki med nas prinašajo vsebine o Škofjeloškem pasijonu ter drugih slovenskih in mednarodnih pasijonih. V zbirkah Doneski in Vodniki je v tem obdobju izšlo več kot dvajset knjižnih del. Z Blaznikovimi večeri smo predstavili pomembne loške osebnosti in zanimive vsebine. Ponovno smo začeli z zelo priljubljenimi društvenimi izleti, ki so nas popeljali v mnoge slovenske kraja pa tudi izven meja Slovenije.

Pri našem delu smo sodelovali z mnogimi loškimi in slovenskimi ustanovami ter si s tem ustvarili velik ugled in prepoznavnost v kulturnem in širšem družbenem prostoru. Vzpostavili smo svojo spletno stran www.mdloka.si,

s katero o našem delovanju na sodoben način poročamo članom društva in vsej javnosti. Vesel sem, da je število članov društva v tem obdobju ostalo praktično enako, trenutno nas je nekaj manj kot 300. O našem delu smo redno poročali v Loških razgledih in zapisano ostaja za vedno.

Hvaležen sem županoma Igorju Drakslerju in mag. Mihi Ješetju, njunim sodelavcem in občinskim svetnikom za finančno in včasih tudi vsebinsko pomoč pri izdajanju knjig in publikacij. Kljub včasih različnim pogledom smo vedno našli rešitev, ki je omogočala naše delovanje. Hvala tudi vodstvu in sodelavcem Loškega muzeja Škofja Loka za nudenje prostora za naše delovanje in vsestransko strokovno sodelovanje. Hvala tudi sodelavkam Zgodovinskega arhiva Ljubljana, Enoti v Škofji Loki, s katerimi se naše delovanje pogosto zelo prepleta.

Naj nam vsem Bog nakloni moči, da bomo še dolgo vzdikali geslo ZA NAŠO STVAR, ki je pri delovanju združeval ustanovitelje in prve člane Muzejskega društva Škofja Loka, s podnunci dr. Pavletom Blaznikom, dr. Tinetom Debeljakom in profesorjem Francetom Planino na čelu.

*Aleksander Igličar
(2008–)*